

Δύ μοι πάνυ ἐγένετο τὰ γράμματά σοι λαβῆν, ἐτύγχε
 χαρογυ' ἐκ πολλῶν τότ' ἐφιέμενος. οὐ μὲν δὲ οὕτως
 ἠδέα μοι τὰ γράμματα αὐτὰ ἀνεωγμένα τόγε πρῶτα
 τῶ ἀναγνόντι, γέγονε. ἐκείνη μὲν οὖν ἡμέρα Χρῖστοφώ-
 ρος ὁ Λογγόλιθ' ἀνὴρ οὐκ εἰς μακρὰν ὑπάρξων τῶν
 ἐπὶ παιδείᾳ εὐδοκίμουώντων, διὰ φθὴ ἀγροικίας φθὴ
 ἐμῆς μεταβεβήκει, σώσει δὲ χαρίσιν ἀνδράσιν εἰς Βρετανίαν ἰών. ἐ-
 πί γε μὴν τῶν συγγενέων σοι, καὶ Λογγόλιον δὴ πόλιν ὀφόμενος ἐν τῇ
 ὁδοιπορίᾳ ὡς γέ μοι ἔφασκε. περὶ δὲ ἰλίω οὖν ὀφίαν ἔχοντί μοι πρὶ
 τὰ τ' φιλολογίας, ἀπὴ γειθέων τῶν οἴκοι, νεανίσκον ἵνα πρὶ τῶν αὐλῆ
 ορδύραν εἶναι ἵππῳ ἐποχόμενος. καὶ πρῶτον καταβάντα μοι νεαν-
 νίσκῳ οὗτος ἐπέση, μετὰ δὲ δὲ προσήπῃρ ἐμὲ, γράμματα ἀπὸ τοῦ
 Ἐράσμου κομίζων φάμενος, καὶ ἵνα ἄλλου τῶν φίλων. τούτου τῶ
 πτω ἀκροώμενος, οὐκ οἶδ' ὅπως ὑπὸ χαρᾶς διεκείμην, μετὰ δὲ ἀπὸ
 θανάτου τῆς καρδίας ἀπὸ τῆς ἀνά τὰς φρένας ἐμᾶς. κομισάμενος
 οὖν αὐτὰ καὶ ἀνοίξας, ὡς ἐλλήωσι φθὴ γομύλιω εὐδύς εἶδον τῶν ἀρχῶν,
 τὸ ἄκθες δὴ ἡγάθην, εἴτ' ὀξέως ὑπὸ πρῶτης διεξιέναι ἀρξάμενος, με-
 ταξὺ ἀναγινώσκων ἐρυθρῶς, ὡχρῶς, ὑπομνήδων, σεσηρῶς, δυχεράων
 ἐν μέρει ἔγνωμόνως ἔχωρ, δυακεχυμύθῳ, συγκεχυμύθῳ διαπί-
 κιλῳ, παντῶς, ἔτι γὰρ οὐκ ἐγεγόμενος, ἀπαλλαξείων δὴ ἦθεν. τὸ δὲ
 ἀγῶνος ὅτε μὲν, ὅτε δὲ πάλιν πολεμσεύωρ. μετὰ δὲ τὸ, δὲ πρῶ-
 γμα ἐπ' ἐμαυτὸ σκεπτόμενος. εἴτ' ἐπιβραχὺ ταλαυτεύομενος τὴν
 γνώμην, διαπώντων δὴ ἦθεν τῇ δὲ κακῆσθε τὸν λογισμόν ὑπὲρ ἀντίων
 παθῶν ἀλλήλων, εἰς σύννοιαν ἵνα καθέσηκα συμφιλοσοφῶν ἐμαυτῶ.
 ἀρχὴ δὴ πελῶτων ἀπὸ τῆς διανοίας ἰσορροπῶτος ἐπὶ τὸ εὐάρεστον
 κατέρρεφα καὶ ἐπιφκῆς, τῆς φιλίας δὴ πρῶθεν ἐχόμενος τῆς ἀγαθῆς
 μοί κεχαρισμένης. οὐ τοσοῦτόν γέ σοι τὸ ἐπιμνηστικόν ὑπὸ λογισμῶν εἶ-
 να ἀναμιμνησκῶσθε με ταύτης, ὅσοι χρίω τιμᾶσθε τὸ εὐμενῆς καὶ προσ-
 φιλῆς τῆς ψυχῆς. ἅμα δὲ καὶ ἐπὶ τὸ μοι πῶ καὶ τα ἐπισκεψάμε-
 νω εἴποτέ τι ἡτῆ τῶ φιλίᾳ θεοῦ πεπλημμέληται ὑπὸ ἐμῶ (συμβαί-
 γὰρ ἂν τοῖον δὲ τίπου ἐν τῶ παύγωνίῳ ἐκείνῳ τῆς ἀληθῆς συμβολῆς
 ἀπακονίσματι,

ἀπὸ κλονίσματι, ὅθεν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἡμῶν) τὸτο δὴ ἐκπρίασθαι δὲ
 ἐμὲ ἱεροδύτῳ ἀνὶ οὐ τῷ τυχόντι, οὐδ' ὡς ἀρ' ἔτυχεν ἱερσγῆθ' ἐν ἡμῶν. οὐκ ἴσως
 οὐδ' ἀνένι ἱερείῳ ἐν πλημμελῶν δειὸν εὐχερέσειρον ἐξίλασά
 μεθα, ἢ πρὸ τῆς τῆς ἡμαρτηκλῶν ἐξομολογήσει τε καὶ μετανασία, ὁμολο
 γῶμεν ἕστιν ἐν ἡμῶν τῶν ἐμειλοσοφοῦσι τῶν δειοῖς. τί γὰρ οὐκ ἄ
 νερ προσελίεσθε, σε μοὶ προκαλῶμεν ἐμὲ εἰς χαριεσέρων ἀνά κρη
 φιλοπρεπεσέρων τῆς ἀμοιβοίων ἰδέαν τε ἢ ὑπόθεσιν, οὕτως ἀπὸ δέχο
 μα φητε εὐγνωμοσάως καὶ τ' μισεγκλήμον ἢ ψυχῆς, ὥστε τῆς νε
 νομοθετηκλῶν ὑπὸ σὺ ἀμνησία κομιδῆ τε ἀρέσκομοι, διατελέσειν τε ὑπὲρ
 ἔχοντα αὐτῆς ἐναπρῶν. ἴδιον αὖ τὸν σὸν βουδ' αἶον ἔξωρ τοαποτῶ
 του τῶν φιλίας νομίμοις πειθαρχοῦντα, εἰ καὶ ἄλλοι ἀνά δὴ τῆς δοκί
 μων σου καὶ δὲ κτασμελῶν φίλων. οὐ μὲν ἀλλὰ, οὐκ ὀκνήσω ἔγωγε οὐ
 περὶ φιλίας φρονῶν, καὶ σου δέει μίαν δέκσιν τῶν δε. σὺ δὲ δὴ
 ταύτην οἶμαι οὐκ ἂν βαρυνθείης ἀιτρηκλῶ μοι συγχωρεῖν, ἢ ἐξ ἡ μοι
 σωζομῆς τ' ἀμνησίας, οὐδ' οὐκ οὐκ τε βιαζομῆς, τόγε πσοῦτον με
 μνησθ' τῆς πρὸ κλυδότηρ, ὅσον διαμαρτύρεθ' ἐναντίον ἀπάντων ἀρ
 τ' ἐχθρῶν ἀντε εἴλωρ ἐμῶν τε καὶ σῶν, ἄτ' ἂν ἢ καὶ ὅπῳ ἄτ' ἂν δὲ
 ξη τὰ ὑπὸ ἐμοῦ πρὸς περὶ σὺ τε καὶ πρὸς σε γεγραμμένα καὶ ἐρικλῶν,
 ταῦτα δὴ γεγενῆσθ' ἀπὸ φιλονεικίας μὴ ἴσως οὐκ οἶδ' ὅπως τῆς ψυχῆς
 πρὸς δὲ σὺς ἢ τὸ θυμὸν ἀκονησάσης, ἴσως δὲ πρὸς πρὸς φθάρεις ἀμ
 πρὸ τελευτῶν (ὅσα φιλή τῶ θυμοῦ τὰ ὀρμήματα εἰς χεῖρον ἐπιτείνε
 θ' οὐκ ἔτι δέτοι ἀπὸ φη δυσέριδ' ἢ φιλονεικίας καὶ ἀμίλλης τῆς κα
 κόνου. οὐ μὰ τῶν φιλοσοφίαν, ἢς δ' ἴδιον ἡμῶν σεπῶν τυγχάνει ὄν καὶ
 σεβάσμιον. καὶ μὴ δὴ καὶ τούτου μάρτυρα ἀνακαλεῖσθαι τῶν ἀυραλῆ
 δασκῶν οὐκ ἂν ὀκνοίω αὐτῶν, τῶν τῆς εὐ φιλοσοφούντων προαίρεσιν κα
 τ' ἐκδύνοσαν, καὶ καρδίῶν τῆς ἡμετέρων ἔφορον. καί τοι οὐκ ἀδέως
 ἔγωγε οὐδ' ὅτε ἔτυχε διόμνησθ' εἰωθῶς, οὐδὲρ νῦν, ὡς οἶμαι, πισώσα
 θ' τῶν εὐνοϊῶν ἡμῶν ἐδεόμην, εἰ μὴ οἱ φίλοι οἱ σοὶ, τάχα δὲ καὶ οἱ ἐ
 χθροὶ οἱ ἡμέτεροι, μᾶλλον δὲ οἱ τῶν ἡμετέρων φιλοκαλίαν συχεραῖ
 τοντες, πισώσαι μὲ σιγῆ ἐδόκου, καὶ τουτῶν τὸν ὄρκον ὀρκῶσαι συσμέ
 ναίον ἀνά δὴ περὶ ὑφορώμενοι ἐν ἡμῶν ταύτη τε ἐφκδόμενοι, ἔξωρ ἡκρο
 βολισάμεθα πρὸς μελετηκλῶν. σύγε μὴν ὦ δαμόνιε, εἰ τοιόνδε καὶ
 οἱ σύνριοθα ἐργασμελῶν, περὶ γε φη ἐφαμίλλουσθ' δε φιλονεικίας τ'

χωρὶς πορρωτέρω τῶν ἀποχωρῶντος, εἰδείης ἂν εἰ καὶ σοὶ καρδιατέρον ὄσιον
 ἢ Δέπω, τὰς φρένας σὺ. οὐ γὰρ ἄρ' ἐν δέοντι θεῖτοίς τῶν χρησῶν καὶ
 προσφιλέστερον ἐχόντων, δ' ἀπ' μνημονεύειν αὐτῶν ἐκείνα, ὡς ἔγωγε τυγχά
 νω τε δαυμακῶς ἐν τῇ σῇ ἐπιστολῇ, δεξιῶς μὲν Ἐσοφῶς, φιλατίως
 δέπως ἐρμύθουθεντων, Ἐ δὴ καὶ πέρα τοῦ δέοντος ἠκριβολογηρῶν,
 ὡς γε δὴ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρός ἀμνησίαν πρῶτα ἡμῶν πρῶτος ἔσονται. ἔδει γάρ
 τοι πρᾶντικῶν μᾶλλον λόγου καὶ κατακλιτικῶν ἐφῶτε πρᾶσκειάσαι
 με πρὸς θῆνιον, καὶ ἐμὲ μὲν τὸν νόμον ἐνδεξόμενον τὸν σόν. ἐπεὶ εἰ αὐτὸς
 ἀπωνισικῶς ἔχωρ ταύτην ἐπεχείρησα τῇ διαδικασίᾳ ἐπεξίωρ, θυμοφθ
 τῇ ψυχῇ μου χαρίζεσθαι ἐμπαθέστερον, οὐκ ἄρ' ὅτι πρᾶγμα αὐτὸ πέρα
 ἔχει οὐδεπώποτε. εἴτ' ἐκ τῆς ἀγαθῆς ἀμίλλης ἦν δε δυνὸν εὐλοπιλίαν κα
 κῆς εὐλοπικίας ἀνεφάνη ἂν, ἐκατέρου λήπεθεν τὸ δίκαιον ἑαυτῷ πρ
 ηριουμύου ἴσασι, καὶ δικάως καὶ δίκως. καὶ μὲν ἔγωγε σωήδομαί μοι
 ἂν δ' ὦν αὐτὸς ἐμαυτῷ ἐφθῶ εἶναι ἀπεξόσιος, ὅσα καὶ τῇ φιλόφρονι
 αὐτῆς ἀμνησία ἐυγνωμόνως ἐπαναπαύσασθαι, ἐπιφθεσῶν ἄρ' ἠήρην γενο
 μύην, εἰ μὴ ταύτην πρὸς ἐγκληματικῇ ἐκείνῃ τῇ ἐπιστολῇ ἐπρήγαγες,
 πρὸς πρᾶγμα ὄσηγε τὰ Ἐ τὰ ὑπὲρ ἐμῶν πρᾶσκειν ἡμῶν δοκούστων ὑπὲρ τοῦ
 ἀσυμμέτρου ἐν τῷ ἀπωνίζεσθαι. οὐ γὰρ ἔξαρνός εἰμι τὸ κατ' ἐμὲ ὑπαί
 λου, ὡς πρὸς οὐδ' ἂν ἀιχνοδείω ἀνατίθεσθαι τὰ ἐσφαλμύια μοι ὅτι
 πρῆκοι, συγνώμην τε παρατεῖναι ὡς ἐφθῶ πρῆσας οὐκ ἐν δέοντι.
 πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ τοῦ λη ὠνάμην ἦν δυνότητος ἦν σῆς, ὅτι τὸ
 νομοθετοῦντά μοι φέρει ἡδὴ κοσμίως τε καὶ τεταγμένως ἐπιθῆσθε
 μαί, καὶ νυθερωῶντες εὐλαβῶς ἀκροῶσθαι, μέχρι δὴ καὶ τὸ κρατεῖν δυσ
 σκαθέκτα παθήματα, καὶ μάστιγα τῶν ἀπάντων πρὸς τὸν λογισμόν
 ἀπαυθαδίζομύην. οὐ γὰρ ἐστ' ὅτι τῶν παθῶν ἡττον ὑπήκουσε τοῦ λόγου,
 οὐδὲ δυσχερέστερον ἐπὶ θάρχησε τῇ ἐγκρατεῖα, ἦν δὲ ἦν ἀνταπωνισικῆς
 ἔρμης, Ἐ ταῦτα διαφιλομετρίως πρὸς τοῦ δικαιολογησῶν δοκῆν. σὺ
 δὲ δὴ ἔργον ἔσαι ὡς φιλότις, Ἐ πρῶτοιαν ποιήσασθαι τὸ μὴ δοκῆν σε ἀνε
 πιφθεσῶν τὸ τὸ ἀπαλλάξαι τὸ ἀγῶν. ὅπου γε καὶ αὐτὸς ὄρεσσε
 πρὸς τῇ φήμῃ μὲν δεδιότα, ὡς ἔφη, πρὸς τοῦ καθήκοντος δὴ τὸ ἐμῶν ὡς
 θῶν εἶναι, καὶ δὴ δοκῆσεως ἀντεπιμελεῖσθαι τὸ σῆς. ἵου πρὸς δεῦ, ἔσιρ
 ὅσας τῶν κοινῶν ἡμῶν εὐλῶν ἐν καλῶ τὸ δὴ δῆσεται, ὅτι εἰδῶν ὑπὲρ ἐμοῦ
 γραφισῶν ἐφεξῆς. ἐπιστολῶν, μία μὲν μόνον σὺ τῇ χρείᾳ καὶ ἡδὴ

ἀπὸ κρηαῶν μὲν ἔπειθ' ἰών, ἅπαντα ταύτης μόρια ἀπὸ δῶκε γε ἔχοντα,
 πάντῃ πάντως μελιῶν, ἐπηλάσσω, οὕτω ται πρὸς ἐμὴν ἔστας ὡς ἀκατα
 νόκτα μοι εἶναι τὰ ὑπ' ἐμοῦ ἐπεσαλμένα. δυοῖν ἢ ταῖν προσφιλέων
 εὐνοϊκῶς ἐχέσασιν, οὐδ' ὅλως ἐμνήσθης οὐδέ πώποτε. οὐδὲ γὰρ ἐκείνη
 γὰρ ἡ περιεργία πῶν πικρίαν τε καὶ ἄρπιν ἐπαυακυκλῶσα ἢ ἐμῆς
 ἐπισολῆς, φησὶ ἄγαν γλυκυθυμίας ὄρη. οὐδὲ δὴ τῶν ἀπομνημονευτέων
 ἢ ἔν καὶ φιλικῶς ἐχόντων γραμματέων ἢ ἀποσιώπησις ἢ σὺ, πισώ
 σαθαί μοι δοκῆ τὰ πρὶ φίλιας φησὶ εὐσαθῆς δὲ σὸν μέρος. σὺ γοῦρ ὁ
 αὐτὸς αἰεὶ εἶναι τὰ καὶ πῶν φιλίαν φήσας, ἀπισθῶς οὐδέ σοικας της
 λικαύτιν σὸ πῶν μνησικακίαν κατεγνωκῶς; εἴτα τὸ τοιοῦτον φθάσας
 ἀναπίσθησθ' οἴφ' τὸς ἄλλους πάντα σε εἰ τίθεσθ' ὅπως λαῶν εἰρηῶς φθά
 σαυτα; ὡς γὰρ ὅς γε τῆ τῶν ἐγκλημάτων διεξόδω ἐνεργῶν δφνοῶ
 κῶς καὶ σμικρολόγως, πάντων τῶν ὑπ' ἐμῶ γε γραμμῶν ἐπιλαβό
 μιν ὅ ἀπρὶξ, ἀνεπίληπτόν σε παντάπασιρ ἀποδφκνύναι ἐγκεχεῖρη
 κας. τὸ το μὲν τοι οὐ πείσας οὐδ' ἢρ πείσας, τὸ το κωμικοῦ. ἐγὼ μὲν
 δὴ ὡ εἶλε πῶν ἁμαρτίαν πῶν ἐμῶ εὐθήως ἀνομολογέμενος, συγγι
 νόσκεσθ' ἀξιῶ εἰ βαρυνθεῖς πῶν ἀνσκηρ σὸ καὶ ὑπὸ ἀκριβῆ ἐπιτίμησιν
 διόλθ' γέ σε αὐτῶν ἀθωώσαντος, μέχρι τῆ τε πρὸς ἐξέτφνα τῆ λόγον, εἰ καὶ πάν
 τως γε πέπφσμαι ἀληθῆ σε εἶλον εἶναι, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχοντα. ἀμφω δ'
 ἴσως πῶν δεδεκαμυλίω γνώμην, ὑπ' αὐσθῆς ἐχομην, τῆ φιλαυτίας ὡς
 εἰοικερ ἐχομυλῆς ἐμπαθάσερον, δια φιλφ τὰ τῆ ἀνθρώπ' εἶναι. ἀλλὰ μὲν
 αὐθις αὐδέ δια μὴ ἔλαθον πῶν ἐπιτετηδουμυλίω ὑπ' ἐμῶ μετάνοιαν δια
 τὰ ἀπῶν. ὡ γὰρ μετὰ μέλη τῆ ἡμφισθητημυλίω, δυτρε εἰμῆ εἰς τοῦ πιδρ
 το πρὸ ἀπαν ἀναδύοισ τὰ τῆ ἀμεισθητήσεως, οὐκ ἂν φθάνοι πρὶ δ' αὐτῶ
 πρῶσμα πάλιν καλινδρῶμυλος. τωπτεῦθεν οὐκ ἦδ' ἀνεπιστρέφως με
 τανοοῦντά με πρὸ ἐχομαι, καὶ εἰς ἄπερ ἂν βόλη πρόθυμ) καὶ εὐξεπῆ, ἀλλ
 λωστε οὐκ ἀπκλαγμυλῆ φύσφ διακείμην) τῆ ἀσφοτέρῃ καὶ χαριστέρῃ ἀ
 μοιβῆ, εἰς ὁ δὴ περὶ) σὺν ἡμῶ προκαλῆ, ὁ ταῖς χάρισι σώφροφ. ἐσω δὴ
 σαὺ θεῶ ὁ ἀμνησίας νόμ' παρτῶ δε κύρι. ὁ ποτῆρ δ' ἂν ἡμῶ τῆ ἀφίμυλῶν
 ἐκατέρωθ' ὁ αὐτῶ ἀνανεῶ), δυτ' ἐπὶ τῶ τῆν πρῶνομίας δίκην φεύγ, ὅ
 ρημίκω δὴ οὐ μικρῶν προσοφλέτω, τῆρ τῆ κοινῶ εἶλ' ἐχθραυ δηλονότι.
 ἰδού δὴ τῆ νομοθεσίας συνεπιλαμβάνομαί σοι, ὅ συνεπιφκφίξω δ' δὲ
 γμα καὶ συνεπικυρῶ τῆ βυλῆς σὸ, δ' Διαγρῶφοτε, ὡς ἐλπὶς, καὶ ἀνακ

ῥῆσιν πάντα τὰ ἐγκεκλιμένα. ὅπως οὐ μνησθεῖς ὧν σύεισηκτικῆς
 γέγονας, πειθανοῦ λυθῆ καὶ κομφοῦ προκατάρξῃ, οἰουκὴ τὰ προγεγε
 νημένα καλῶς δέσῃ. ἐν μαρλιαῶν ἔθῃ ἡμετέρῳ μαμακτηριῶν
 πέμπῃ ἐπὶ δέκα. ἔξῆσσο, καὶ διατέλει εὐτυχίσατα πράττωρ.

BVDAEVVS ERASMO.

ἰφίε. ὃ πρὶ ἐγκωμίου σοῦ τὸ πρὸς τὸν σαλλορῦν λέε
 ληδέσε μυκτηρισμὸν ἔσροφῆρ ἔχον; θαυμάζω τοί
 ναυ ἔπωγέ σοῦ ἀπεχνῶς δήπου σαυτοῦ κατεγνωκότῃ
 ριαύτῃ λυὰ σροφολογίαν, ἐν οἷε ὑπ' ἐμοῦ γεγρα
 φας σύ πρότερον ἐγκωμιωδῶς. **V**ives tuus tibi
 testis esse potuit, cui epistolam ad me scri
 ptam ostendi ab homine naris emunctæ (tametsi nomen
 digito suppressi superposito) ὅς ὑπέμνησέ με, οἰονεὶ οὐκ αἰδοθὰ
 μωρ ρύε καδαπῆικουε σούε λόγῃε, ἐν ρίε συγγράμμασί σοῦ διεωσα
 μλύουε. **Q**uanquam ipse non uidit ἐπισολῆρ μίαυ εἰε τὸ αὐτὸ κα
 δήκουσαυ, ἀνδρὸε ἰταλιώτου εὐδοκιμουῦτ ἔν ρίε μάλισα, οὐκ ἐσ
 μοὶ μοὶ ἐπισείλαυτῃε, ἀνδρὶ δε λυὶ τῷ εἰαυτοῦ γνωρίμωρ καὶ θίλωρ.
 ὅε δὴ δ' αὐτόγραφορ ἔπεμψέ μοι ἔναγχῃ. **E**t quum hæc, & hu
 iuscemodī permulta silentio prætermittēda duxerim, atq;
 etiam obliuione, tu mihi dolorem nunc refricuiſti, ac penè
 opinionem ex suspitione fecisti. Nisi uero supradictis uer
 bis exemplum in te ipse statuuisse insiciabere, id de te existi
 mandī, quod tibi in mentem uenisse ais, ut de me eadem
 in causa existimares. Neq; ideo uelim, ut existimes nō gra
 tissimas mihi literas illas tuas fuisse græce scriptas, quibus
 iam græce respondi: sed tamen ἀμειλαφῆ μοι ἐνέδοκας ὑπόδει
 σιρ ἀνλικατητορίαε λυὸε μίολυε ἀπρλογίαε. πῶε γῆ οὐ. ὅε γε πάντα
 τὰ ὑπ' ἐμοῦ γεγραμμένα ἀνακυκλώρ, πᾶσαυ δὴ ῥητορικῆρ ἐπιμέλαε
 ἀρτε κῆ περιεργίαν ὑπερκεκόνισαε, ὃ πρὶ λυὰ σύγε φράσαε ἔαρησῃ μὴ λέ
 γαιρ τῷ ὑπ' ἐμοῦ πεπλημμελημένορ, ἐμοῦ γε εἰ ἐν τῇ ἐμῇ ἀπολογία
 ἐπίπιδεε πολλαῖ πρὲντ. **N**oui enim, noui ea serè transmi
 tere in